

HET BETOOG Eerste kwartaal zit erop en interesse van publiek neemt niet toe

Hoezo Jaar van de Mijnen?

door **Jos van Wersch**

Op het Schouwburgplein in Heerlen staat een vader van vier kinderen: dertien, tien, zeven en vier jaar oud. Hij is mijnwerker, ondergronds. Als de avond valt, zegt de vader tegen zijn zoon van dertien: „Jouw pap zit binnenkort zonder werk.” Die zoon, dat ben ik. Het is de dag dat minister Joop den Uyl van Economische Zaken het spreekgestoelte in de schouwburg van Heerlen bestijgt, vrijdag 17 december 1965. The rest is history. Een halve eeuw nadat de laatste schacht stopte met ratelen is er de manifestatie Jaar van de Mijnen (JvdM). Ligt het alleen aan mij dat ik daar zo weinig van meekrijg? Op de website M2015.nl staat een indrukwekkende hoeveelheid ‘events’, maar om de een of andere reden willen die maar niet bekijken. Gezien het beschikbare budget moet het mogelijk zijn om, zeker met zoveel ingevlogen ‘event-specialisten’, het JvdM professioneel neer te zetten en vooral uit te venten. Zeg nu zelf, hebt ú het over het JvdM? Waarom blijft reuring uit? Het eerste JvdM-kwartaal zit er bijna op en de interesse bij het grote publiek neemt niet

toe. Het is dat EU-commissaris Frans Timmermans geen kans voorbij laat gaan om ons te vertellen dat zijn grootvader (hetgeen, beste Frans, heel iets anders is dan je vader) in de mijn heeft gewerkt.

We generen ons toch zeker niet voor ons gemeenschappelijk mijnverleden? Ik heb lang gehoopt dat mijn kinderen heel vaak zouden vragen: vertel nog eens over jouw vader die mijnwerker was. Tevergeefs. Ik ben er aan tafel wel eens over begonnen, ongevraagd, maar de een na de ander maakte zich uit de voeten.

In ons eigen Limburg zijn we erin geslaagd om nagenoeg ieder spoor van ons mijnverleden uit te wissen. Onze Belgische burens hebben daarentegen de zeven voormalige mijngebieden van een nieuwe signatuur en identiteit voorzien, zo las ik afgelopen zaterdag in deze krant. Wij kunnen ons mijnverleden niet meer laten zien, wij kozen voor ‘Zwart naar Groen’ en in Heerlen

is Hub de Koelpiet ingeruild voor Smart Services Hub. Wat niet wegneemt dat het JvdM recht heeft op meer impact dan nu het geval is. Wij, zonen en dochters van vaders die werkten in de mijnindustrie, werden nieuwsgierig toen wij hoorden dat 2015 was uitgeroepen tot Jaar van de Mijnen. Toen deze krant eind december ook nog met een veelbelovende bijlage terugblikte op die roemruchte mijnperiode, namen onze verwachtingen verder toe.

Op de dag dat JvdM officieel werd geopend (door de kleinzoon wiens opa in de mijn werkte), was ik met mijn vrouw op het Schouwburgplein in Heerlen - want ook háár vader zat in de mijnindustrie, zij het allesbehalve ondergronds. We hebben de officiële openingsceremonie echter niet afgewacht. Wat we misten: de ondefinieerbare kick die je in het theater voelt vlak voordat het doek opengaat.

Als zelfs de zoon van een Oranje Nassaumijn 1-arbeider niet opgewonden raakt van het JvdM, zou er dan misschien iets anders aan de hand zijn?

Jos van Wersch is mijnwerkerszoon en voormalig adjunct-hoofdredacteur van het Limburgs Dagblad.

Opinieartikelen (maximaal 530 woorden) kunt u sturen naar opinieredactie@mgl.nl. Vermeld u a.u.b. naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren, te redigeren of in te korten.